

[Justitsministeren.]

tale med udpræget sagkundskab om hunde, fremhævede i sin omtale af begrebet lænkehunde, at det ikke var det afgørende, om en hund var lænket, men at det afgørende var, under hvilke former frihedsberøvelsen blev gennemført. Jeg kan meget vel se, at der her er et problem, vi må diskutere, men jeg vil dog alligevel principielt mene, at vi bør komme væk fra begrebet lænkehunde. Der er utvivlsomt i vide kredse af befolkningen en fornemmelse af, at dette begreb må fjernes, at det i alt for høj grad er den form for frihedsberøvelse, som indebærer den alvorligste risiko for dyrplageri.

Dernæst sagde det ærede medlem hr. Niels Ravn, og det må jeg give ham ret i, at det ville være meget værdifuldt, om vi kunne komme frem til en mere præcis formulering af bestemmelsen om hunde, der er bundet til stadighed. Vi må prøve på i udvalget, om vi kan finde frem til en formulering, som mere præcist dækker det, som jeg faktisk tror vi er enige om.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross var inde på det samme, og mit svar gælder derfor også det ærede medlem.

Det ærede medlem hr. Niels Ravn pegede endelig på det problem, om man kunne differentiere hundeafgiften, og det kan vi naturligvis tale om i udvalget.

Til det ærede medlem fru Else-Merete Ross har jeg endnu en bemærkning. Det ærede medlem kritiserede § 13, stk. 1. Det vil jeg være meget villig til at diskutere med det ærede medlem, men jeg tror, det er rigtigst at bevare bestemmelsen.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen ville som ordfører for sit parti — og jeg forstod, at heri var partiet enigt — ikke medvirke til forhøjelse af hundeafgiften. Jeg lyttede med megen interesse til den begrundelse, det ærede medlem gav for sit standpunkt. Jeg frakender ikke den begrundelse værdi, men jeg vil gerne sige, at når det ærede medlem her specielt taler om børnehjem og den betydning, dyr har for børn på børnehjem, indebærer det i og for sig ikke, at man på disse børnehjem skal have store bidske hunde. Dertil kommer yderligere, at hunde, der er knyttet til statsinstitutioner, ikke skal belægges med hundeafgift. Men altså, vi diskuterer spørgsmålet i udvalget.

Også det ærede medlem hr. Iver Poulsen vendte sig på sit partis vegne imod tanken om forhøjelse af hundeafgiften. Jeg erkender, at det kan blive vanskeligt nok at få disse bestemmelser uændret igennem, men jeg føjer til, at der går ingen skår af mig i den anledning. Der er ikke her tale om et finansielt forslag, og jeg tænker, at kommunerne klarer deres økonomi, selv om vi skulle gå til mindre væsentlige ændringer af hundeafgiften end af mig foreslået.

Til sidst vil jeg sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at de bemærkninger, det ærede medlem gjorde om hundehusene, gjorde et vist indtryk på mig. Jeg vil være meget villig til at overveje, om vi ikke under alle omstændigheder bør bevare bestemmelsen om hundehuse, uanset om begrebet lænkehunde forsvinder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforlagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hjortnæs: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om værn for dyr.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 637, fremsættelsen i tidenden sp. 1773).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hjortnæs: Den højtærede justitsminister har endvidere fremsat forslag til lov om ændringer i lov om værn for dyr. Motiveringen for lovforslagets fremsættelse er, at der er fremkommet flere henvendelser fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark, hvilket jo ikke var tilfældet med hensyn til det forrige lovforslag.

Endvidere er lovforslaget vel ikke mindst motiveret af den udvikling, der er sket i de andre nordiske lande, bl. a. i Norge og Sverige. I Norge er der et almindeligt for-